

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΙΑ΄
Μνήμη τῶν Ἁγίων Γυναικῶν
ΖΗΝΑΪΔΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΝΙΛΛΗΣ
τῶν ἀταδέλφων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους δ΄,
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Θεοφεγγεῖς ὡς βολίδες ἐξ ὕψους φαίνουσαι, ταῖς νοηταῖς ἀκτίσι, καταυγάζετε κόσμον, ὁσία Ζηναΐδα νύμφη Χριστοῦ, Φιλονίλλα ἀτάδελφος· τὴν φωτοφόρον καὶ θεῖαν ὄθεν πιστῶς, ἐορτάζομεν ὑμῶν ἐορτήν. (Δίς).

Τοῦ Παραδείσου τὰ κάλλη κατοπτρισάμεναι, καὶ δαψιλῶς τρυφῶσαι, ἀκηράτους λειμῶνας, ἠνθήσατε τῷ κόσμῳ, γνῶσιν Θεοῦ· τοὺς νοσοῦντας ἰώμεναι, καὶ ὁδηγοῦσαι αὐτοὺς πρὸς τὴν ψυχικὴν, παγκαρπίαν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Μοναδικῇ πολιτεία κατελαμπρύνετε, ἱατραινῶν τὴν τάξιν, ἀνατείλασαι πᾶσιν,

ὥσπερ τινὲς φωστῆρες· διὸ ὑπ’ αὐτῶν, ἀνυμνεῖσθε ἐκάστοτε· νῦν ἐντρυφῶσαι τῇ δόξῃ τῆ θεϊκῆ, καὶ πρεσβεύουσαι σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ΄.

Τοῖς πόνοις τῆς ἀσκήσεως, ἐγκαρτερήσασαι, ἐδέξασθε χάριν, ψυχῶν νοσήματα καὶ τῶν σωμάτων, Μητέρες σεμναί, ἀποσοβεῖν, πνεύματα διώκειν θεῖῳ Πνεύματι, πάντων τῶν ἐν θλίψεσι προΐστασθαι. Διὸ ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις, αἰτήσατε πᾶσιν ῥῶσιν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν, μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστὶν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ’ οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων, ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθῶσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε' 15-ς' 3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπισκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πληρεῖς ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βα-

σιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. δ' 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοί, ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Οσία Ζηναΐς, καὶ σεμνὴ Φιλονίλλα, δι' ἔργων ἀγαθῶν, καὶ σεμνότητος βίου, δυὰς ἢ ἀντάδελφος, τῷ Κυρίῳ ἐβίωσαν· ὅθεν ἔλαβον, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἰατροῦσαι, τὰ ἀρρωστήματα πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Ἦχος δ'.

Δοξάζομέν σου, Χριστέ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην· ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν, τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, Φιλάνθρωπε. Ἄσπιλοι τῷ κόσμῳ ἔδραμον, τὰς νόσους αὐτῶν ἰώμεναι· ἴσχυσαν δὲ ὀπίσω σου ἐξελθεῖν· εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεῦσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Αὶ φωτισθεῖσαι τὴν ψυχὴν, φαيناῖς ἀκτῖσι τοῦ θεοῦ Πνεύματος, φῶς ἤστραψαν τῷ κόσμῳ Ζηναΐς, Φιλονίλλα τε· τοῖς ἀσθενοῦσι, ῥῶσιν παρέχουσαι, καὶ ἀνθρώπους εἰς σωτηρίαν ἐλκύουσαι, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'.

Πλήρης γενόμεναι Πνεύματος Ἁγίου, ὅσαι, Ζηναΐδα καὶ Φιλονίλλα, τὰς τῶν δαιμόνων ἐπινοίας κατηργήσατε· τῷ Σταυρῷ γὰρ ὀπλισάμεναι, καὶ ἐν τούτῳ θαρρόυσαι, πάσας τὰς νόσους ἐθεραπεύσατε, ψυχῶν μὲν τὰ πάθη, σωματῶν δὲ πᾶσαν μαλακίαν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Δέσποινα, πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰς τὸν Στίχον.

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Παρθενίαν ἀκήρατον, ἐμμελῶς ἐξασκήσασαι, ἰατροὶ σεβάσμιαι, Ζηναΐς ὁμοῦ, καὶ Φιλονίλλα αὐτάδελφος, τὴν πίστιν ἐκήρυττον, καὶ ἀσκήσασαι στερρῶς, καὶ τὸν δρόμον τελέσασαι, ἠξιώθησαν, Οὐρανίου παστάδος δυσωποῦσαι, τῷ Σωτῆρι τοῖς τιμῶσι, χάριν δοθῆναι καὶ ἔλεος.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Ε'γκρατεία, Ζηναΐδα, Φιλονίλλα αὐτάδελφος, λαμπρυνθεῖσαι τὴν ἀγάπην ἠσκήσατε, καὶ οἰκητήριον Πνεύματος, ἑαυτὰς ἠτοιμάσατε, συναφθεῖσαι τῷ Χριστῷ, τῷ ὑμᾶς ἀποστείλαντι ἰκετεύετε οὖν Αὐτόν, ἡμᾶς πάντα λυτρωθῆναι.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

Τὸ ὥραϊον τοῦ σώματος, εἰς τὸ πρῶτον ἀξίωμα, Ζηναΐδα ἐνδοξε, μετερρύθμισας· σὺν Φιλονίλλῃ διέλαμψας· ἀρετῶν φαιδρότησι, ἐλαμπρύνετε ἑαυτὰς, καὶ Χριστὸν ἐκηρύξατε, καὶ ἀνεδείχθητε, εἰς Ταρσὸν θυμηδία τοῦ Κυρίου, θεραπεύουσαι τὰς νόσους, καὶ τὰς ψυχὰς ἐκλυτρούμεναι.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'.

Πιστῶς πανηγυρίζομεν, τὴν πάνσεπτον ἡμέραν τῶν ἀγόνων, Ζηναΐδος καὶ Φιλονίλλης τῶν πανευφήμων, καὶ τοῦ Παύλου συγγενῶν· καταλιποῦσαι γὰρ τὴν θρῆψαμένην, καὶ τὴν ὑπαρξιν αὐτῶν ἀπαρνησάμεναι, τὴν ἰατρικὴν τέχνην μετερχόμεναι, τῇ ἀληθείᾳ ἀποστολικὸν ἔργον ἐπλήρουν, πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν θεραπεύουσαι, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις ἐνέδωσαν, πρὸς Κύριον ἐκτενῶς δεόμεναι, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε· δι' ἧς ὁ λυτρωτὴς μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὓς ἐπλασε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διό, Πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρρησίαν πρὸς Αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'.

Τὴν ὥραιότητα.

Τὴν πολυθαύμαστον, Ταρσὸν τιμήσωμεν, τὴν ἐξανθήσασαν, ἄνθη τὰ τίμια, τὴν Ζηναΐδα τὴν σοφὴν, καὶ Φιλονίλλαν ἅμα δέ. Ἐχουσαι τῆς πίστεως, τὴν κρηπίδα ἀσάλευτον, δύναμιν μυρίοπλον, τῶν δαιμόνων κατήσχυναν· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύουσαι, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν, τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν, Θεοτόκε Παρθένε·

ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς Φιλάνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ τῶν ὤμων τὸν Σταυρόν, ἀναλαβοῦσαι τοῦ Χριστοῦ, ἠκολούθησατε αὐτῷ, ἀσκοῦσαι ἔργα ἀγαθὰ, πρὸς τὸν πλησίον, Ζηναΐδα, Φιλονίλλα τε· καὶ πάσαις γυναιξίν, ἰατρευούσαις σεμνῶς, ἐφάνητε κανῶν, καὶ τύπος, ἔνδοξοι· ἀλλὰ τοῖς θείοις σκάμμασι, τὰ ἄνω ἀπολαβοῦσαι Βασιλεία, μὴ διαλείπητε ἰκετεύειν, τοῦ σώζεσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ὡς ὁ Προφήτης σοι βοῶ, εἰς κριτήριον, Χριστέ· ἐγὼ γὰρ οἶδα τὰ ἐμά, κατηγοροῦντά με πταίσματα, καὶ σοὶ κραυγάζω· ἐλέησον εὐχαῖς, τῆς τεκούσης σε, ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀνάξιον, ὡς τὸν ληστήν καὶ πόρνην καὶ τὸν ἄσωτον, καὶ τὸν τελώνην, Φιλάνθρωπε· οὐ γὰρ δικαίους, ἤλθες τοῦ σῶσαι, ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς πταίσαντας.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ασκήσει βιώσασαι, τὴν ἐπιστήμην αὐτῶν, ὡς δῶρον προσήνεγκον, τῷ σαρκωθέντι Θεῷ, Ἅγιοι θεόπνευστοι, χάριν δὲ ἰαμάτων, εἰληφυῖαι ποικίλων, λύουν ἀβρωστημάτων, τὴν ἀχλὺν αἱ Ὅσαιοι, πρεσβεύουσαι σωθῆναι ἡμᾶς, τοὺς εὐφημοῦντας αὐτάς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι, Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάμωμε· λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· σκέδασον τὰς ἐνέδρας, καὶ τὰ θράση, Παρθένε, τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων, κατὰ τῶν δούλων σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Υπὲρ Τριάδος ἑαυτὰς ἀναθέμεναι, Ζηναΐδα, Φιλονίλλα, εἰργάσθητε, τὸ ἀγαθὸν τῷ πνεύματι συνδούμεναι· ὅθεν εἰσφκίσθητε, σὺν τοῖς πέντε Παρθένοις, πρὸς τὸν ἐπουράνιον, μακάριοι, νυμφῶνα, καὶ σὺν Ἀγγέλοις τῷ Παμβασιλεῖ, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύστως παρίστασθε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Τὸ Α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἦχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πᾶσα πνοή.

Τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

(Κεφ. κε' 1-13).

(Ζήτει τῷ δεκάτῳ ἐβδόμῳ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ματθαῖον).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιωθή ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι καὶ αἱ πέντε μωραί. Αἵτινες μωραί, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ ἐκάθευδον. Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· Ἴδου ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχασθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· Μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· Κύριε Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ἧ' ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα... Ταῖς τῶν σῶν Ὁσίων, πρεσβείαις...

Καὶ νῦν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις...

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Ἰδιόμελον.

Ἦχος δ'.

Τὸ στόμα μου πλήρωσον, τῆς σῆς αἰνέσεως, Κύριε, ὑμνήσαι τὴν δόξαν σου, τὴν πολυῤῃστητον, ἀναδείξασαν, ὁσίας Ζηναΐδα, σὺν τῇ Φιλονίλλῃ σοι, βίου λαμπρότητι.

Οἱ Κανόνες. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ζ', Εἶτα, τῶν Ἀγίων Γυναικῶν εἰς δ'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ α'.

Ἦχος α'.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ἰδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ· ὅτι δεδόξασται.

Ως μόνη τὸν ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ, τεκοῦσα σαρκί, ἀγνή, Παναγία ἄχραντε, πάντα τὰ χρόνια, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς, πάθη θεράπευσον.

Τὰ τραύματα, Πάναγνε, τὰ τῆς ψυχῆς μου, καρδίας τὴν πώρωσιν, λογισμοῦ τὴν σκότωσιν, καὶ τοῦ νοδὸς ἐκτροπᾶς, ἀφάνισον ὡς συμπαθῆς, ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Τὸ Φῶς ἠκυήσασα, τὸν Λυτρωτὴν μου, τοῦ σκότους με λύτρωσαι, καὶ βασάνων, ἄχραντε, τῶν αἰωνίων ἐκεῖ, ὅπως σωζόμενος ὑμῶν τὰ μεγαλεῖά σου.

Νοός μου, Πανάμωμε, τὰς ἀμαυρώσεις, φωτί σου ἀπέλασον, ἢ τὸ Φῶς κυήσασα· καὶ δώρησαί μοι, ἀγαθῆ, τὸ φῶς προσβλέψαι τὸ ἐκ σοῦ, ἐξανατεῖλαν ἡμῖν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων Γυναικῶν.

ᾠδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἦγρὰν διοδεύσας.

Σαρκὸς ἀσθενεῖα τὸν δυνατὸν, ἐχθρὸν καθελοῦσαι, οικειώθητε τῷ Θεῷ, Ζηναΐδα, Φιλονίλλα αἰτοῦσαι, δύναμιν πᾶσι δοθῆναι σωτήριον.

Μαράνασαι πόνοις ασκητικοῖς, σωμάτων τὰ κάλλη, ὠραιώθητε τὰς ψυχάς· καὶ Χριστῷ Νυμφίῳ εἰς θαλάμους, ὠραιοτάτους συνεισήλθετε.

Θεοτοκίον.

Νυμφὼν ἀνεδείχθη φωτοειδής, ἡ μήτρα σου, Κόρη, τοῦ δι' οἶκτον σωματικῶς, ἐκ σοῦ σαρκωθέντος καὶ τὰ πάντα, θεογνωσίας ἀκτίσι φωτίσαντος.

Τῆς Θεοτόκου.

Ῥδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, » στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς » ὕδασι, τὴν γῆν, παντοδύναμε.

Τῆς στειρευούσης διανοίας μου, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς, τὴν ψυχὴν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Ρῦσαί με πάσης κατακρίσεως, καὶ πολλῶν σκανδάλων τοῦ ὄφους, τοῦ αἰωνίζοντος πυρός, καὶ τοῦ σκότους, Πανάμωμε, ἡ τὸ φῶς ἀποκήσασα, ἡμῖν τὸ ἀνέσπερον.

Τὸ ἀπαραίτητον κριτήριον, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἄσβεστον, καὶ τὴν ἀπόφασιν, Ἄγνη, τὴν φρικτὴν ὅλως δέδοικα· σπεῦσον, σῶσον πρὸ τοῦ τέλους, ἀγαθή, τὸν οἰκέτην σου.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, ὁ καρπός, Παρθένε πανύμητε· τοὺς γὰρ φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου Σταυροῦ αὐτοῦ, ἀφθαρτίσας κατεστήσατο, κοινωνοὺς θείας χάριτος.

Τῶν Ἁγίων Γυναικῶν.

Οὐρανίας ἀψίδος.

Υπερίδετε κάλλους, σωματικοῦ, Πάνσεμναι, καὶ τὴν περιρρέουσαν δόξαν, ὄναρ ἡγήσα-

σθε· ἐν ταπεινώσει δέ, ἱατρικὴν μετελθοῦσαι, τὸν Χριστὸν ζητήσασαι, τοῦτον εὐρήκατε.

Αῖπρηνήσασθε κόσμον, καὶ σαρκικὸν φρόνημα, καὶ δι' ἐγκρατείας, καὶ πόνων Χριστὸν ἐκτήσασθε, Νυμφίον ἄχραντον, ἐπουρανίου παστάδος, θεῖαν παρεχόμενον, ὑμῖν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ιἑρῶν Προφητῶν σε, αἱ ἱεραὶ σάλπιγγες, πάλαι προεμήνυσαν, πύλην φωτὸς γενήσεσθαι· καὶ τόμον ἔμψυχον, ἐν ᾧ χειρὸς ἄνευ Λόγος, ὑπὲρ λόγον, ἄχραντε, Κόρη, γραφήσεται.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν τοῦ βίου ἀπάτην ἀποκρουσάμεναι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἀναλαβόμεναι, ἀσκητικῶς τὸν πονηρὸν ἐνίκησατε, τῶν ἀνθρώπων ὀδηγοί, φωστῆρες κόσμου νοητῶς, ἀναδειχθεῖσαι, Ἄγιαι διὸ πρεσβεύετε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν...Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸ ἐξαισίον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κηρύξεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται, Ἄγνη ἀειπάρθενε. Καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου, Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἴν τῷ Σταυρῷ σε ὀρῶσα, Χριστέ, ἡ Μήτηρ σου, ἐκουσίως παγέντα ἀμνὸν ὡς ἄκακον, θρῆνον ἐκίνει γοερὸν καὶ κατετρύχετο, Οἴμοι! βοῶσα τὸ ἐμόν, πῶς ἀπεσβέσθης φῶς πικρῶς· καὶ πῶς ὡς ἄδικος θνήσκεις, μέσον κακούργων, Υἱέ μου, ὁ βασιλεὺς πάσης κτίσεως;

Τῆς Θεοτόκου.

Ῥδὴ δ΄.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν Πνεύματι προβλέπων, προφήτα Ἀββα-
» **Ε**κούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν, ἐκήρυττες
» βοῶν· ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν
» τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθείσῃ. Δόξα τῇ
» δυνάμει σου, Κύριε.

Παρθένε Παναγία, ἀμόλυντε σκηνή, μολυν-
θέντα πταισμάσι, καθάρισόν με νῦν, τῶν
οἰκτιρμῶν σου ράνισι καθαρωτάταις, καὶ δός μοι
χεῖρα βοηθείας, ἵνα κράζω· Δόξα σοι, Ἄγνή θεο-
δόξαστε.

Ναὸς ἡγιασμένος, ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐν
σοὶ οἰκήσαντος, Παρθένε, ὑπὲρ νοῦν· αὐ-
τὸν δυσώπει, ἀμαρτιῶν ἡμᾶς ρύπου ἀποκαθᾶραι,
ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν, καὶ κατοικητήριον
Πνεύματος.

Ελέησόν με, μόνη, ἐλέους ἢ πηγὴν, Θεοτόκε,
τέξασα, καὶ λῦσον τὴν δεινὴν, τὴν τῆς ψυχῆς
μου νόσον, καὶ πώρωσιν τῆς καρδίας, δακρῶν
ρέϊθρα καὶ κατάνυξιν πρὸ τέλους, θείαν δωρουμέ-
νη πρεσβείαις σου.

Νοήσας ὁ Προφήτης, ἐν Πνεύματι Θεοῦ,
Ὁρος σε προέγραψε, κατάσκιον, Ἄγνή,
τοὺς γὰρ φλογμῶ τῶν ἐγκλημάτων ἐκτακέντας,
ἀποκαθαίρεις μεσιτεῖαις σου, Παρθένε, μόνη τῶν
βροτῶν ἢ ἀνόρθωσις.

Τῶν Ἁγίων Γυναικῶν.

Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ινα κάλλος τὸ ἄχραντον, τοῦ πεποθημένου
Νυμφίου ἴδωσι, κατεμάραναν αἱ Ὅσiai, τῆς
σαρκὸς τὰ κάλλη δι' ἀσκήσεως.

Νυσταγμὸν ἀπωσάμεναι, ψυχικῶν βλεφάρων
κατεκοιμίσατε, τὰς κινήσεις τὰς τοῦ σώμα-
τος, ἱεραὶ Γυναῖκες, δι' ἀσκήσεως.

Ηφαιδρὰ ἑορτὴ ὑμῶν, φέγγει θείου Πνεύμα-
τος ἀπαστρέπτουσα, καταυγάζει τὰς ψυχὰς
ἡμῶν, τῶν πιστῶς τιμώντων ὑμᾶς, Ὅσiai.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα σε, Κύριε, ἐξ ἀπειρογάμου Κό-
ρης ποθήσασαι, εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδρα-
μον, αἱ τῷ σῶ τρωθεῖσαι θείῳ ἔρωτι.

Τῆς Θεοτόκου.

Ῥδὴ ε΄.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ·
» **Τ**ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκο-
» μεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν, ὅτι Θεὸς ζώ-
» ντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Τὰς κόρας τῆς καρδίας μου, διάνοιξον, Ἄγνή,
βλέπειν με τρανῶς, τὴν θείαν λαμπρότητα,
καὶ τὴν σὴν δόξαν τὴν ἀνεκφραστον, ὅπως ἐλέ-
ους τύχω, καὶ αἰωνίου δόξης.

Εν δύο ταῖς θελήσεσι, τὸν ἓνα τῆς σεπτῆς, τέ-
τοκας Τριάδος, Πανάχραντε, φέροντα μίαν
τὴν ὑπόστασιν· ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, πάντας ἡμᾶς
σωθῆναι.

Πανάχραντε, ὡς τέξασα, Σωτῆρα καὶ Θεόν,
πρέσβευε ἐκ πάσης με θλίψεως, καὶ νοση-
μάτων καὶ κακώσεως, σῶον συντηρηθῆναι, τὸν
σὸν ἀχρεῖον δοῦλον.

Δυσώπησον ὃν ἔτεκες, Παρθένε, ὑπὲρ νοῦν,
σώζεσθαι τοὺς πίστει σοι κράζοντας· Χαῖρε,
Παρθένε παναμώμητε, εὐλογημένη μόνη, τοῦ κό-
σμου προστασία.

Τῶν Ἁγίων Γυναικῶν.

Ἴνα τί με ἀπόσω;

Δρόσον βρύουσαι πάντα, σθένει θείου Πνεύματος ἀποδιώκετε, νοσημάτων ζόφον, ἀστραπαῖς τῶν ἐνδόξων θαυμάτων ὑμῶν, καὶ πρὸς μέγα φέγγος, τῆς οὐρανόου Βασιλείας, τοὺς πιστοὺς ὁδηγεῖτε, Ἀοίδιμοι.

Νεκρωθεῖσαι τῷ κόσμῳ, ἐκληρονομήσατε ζωὴν ἀνώλεθρον· καὶ νυμφῶνος θείου, ἠξιώθητε, Θεομακάριστοι, τὰς ὑμῶν λαμπάδας, τῷ τῆς ἀσκήσεως ἐλαίῳ, ἀκοιμήτους τηρήσασαι, πάνσεμνοι.

Θεοτοκίον.

Ο Θεοῦ Θεὸς Λόγος, μήτραν ἀπειρόγαμον τὴν σὴν κατώκησε· καὶ βροτὸς ὠράθη, ὁ παρθένον τηρήσας σε, Ἄχραντε· ὃν ποθοῦσαι Κόραι, ἀσκητικῶς τούτου ὀπίσω, ἠκολούθησαν βίου λαμπρότητι.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ ς΄.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοᾷ·
» τὴν ζωὴν μου, Ἀγαθέ, ἐλευθέρωσον φθο-
» ρᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κράζον-
» τα· Δόξα σοι.

Μολυνθέντα με πολλαῖς, ἀμαρτίαις δυσωπῶ, σὲ τὴν ὄντως Ἀγαθὴν, καὶ ἀμόλυντον σκηνήν· Ἀπόπλυνον παντοίου ῥύπου, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Κυβερνήτις μοι γενοῦ, θαλαττεύοντι ἀεὶ, ἐν Κελάγει τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ βίου πειρασμῶν· καὶ σῶσόν με, πρὸς σωτηρίας, ὄρμον ἰθύ-
νασα.

Τρικυμῖαι λόγισμων, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, καὶ βύθος ἀμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, χειμάζουσι· βοήθησόν μοι, ἀγία Δέσποινα.

Μεγαλεῖά σοι ἀεὶ, ἐποίησατο Χριστός· ὃν ἰκέτευε ἀεὶ, μεγαλῶναι ἐπ' ἐμοί, τὰ πλούσια αὐτοῦ ἐλέη, Θεοχαρίτωτε.

Τῶν Ἁγίων Γυναικῶν.

Τὴν δέησιν.

Ε'γκράτειαν ταπεινώσει καρδίας, μετελθοῦσαι ἰατρείας νοσοῦντων, πίστιν ὀρθὴν, καὶ τελείαν ἀγάπην, ἡ Ζηναῖς, Φιλονίλλα τε ἤσκησαν· ἐγένοντο τέκνα Θεοῦ, καὶ θαυμάτων πηγαὶ ἀδαπάνητοι.

Ενώσασαι ἑαυτὰς τῶν τοῦ βίου, ἡδονῶν δι' ἐπιδόσεως πόνων, ἀσκητικῶν, τὸν εἰς γῆν καταβάντα, καὶ ἐκουσία βουλῇ ξενιτεύσαντα, ἐκτήσασθε ἐν Οὐρανοῖς, ξεναγοῦντα ὑμᾶς, Ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκῶς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν, Παρθένε, δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Κοντάκιον.

Ἦχος β΄.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες.

Τοῖς δόγμασι τοῦ Παύλου καταυγασθεῖσαι, γεγόνατε φωστῆρες τῆς Κιλικίας, τρισμακάριαι· καταυγάξετε γὰρ ἀεὶ κόσμον θαύμασι, Ζηναῖς, ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Φιλονίλλα, ἰατραινῶν ὁ τύπος, νοσοῦντων καὶ τῶν πασχόντων, ἡ σκέπη καὶ προστασία, καθικετεύσατε Θεῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ι'άτραιναί θεηγόροι, ἐργάτριαι εὐσεβείας, τῶν ἔργων ἀγάπης στῦλοι, Ζηναῖς, Φιλονίλλα τε, παρεστηκυῖαι Θεῷ, καὶ φωτὸς θείου πληρούμεναι, καὶ στεφάνοις ἐγκοσμούμεναι, φωτίσατε ἡμᾶς δεόμεθα, γεραίρειν τὴν ὑμῶν πανέορτον πανήγυριν, ἐν εὐφήμοις ὑμνωδίαις εὐσεβῶς· πάν-

τες γὰρ ἰκετεύομεν ὑμᾶς λυτρωθῆναι τῶν νόσων ἐν χάριτι· ἀλλ' ὡς εὐαρεστήσασαι Χριστῷ, σπεύσατε πρὸς τὸν Κτίστην πρεσβεύειν παρῆρησίᾳ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Γυναικῶν Ζηναΐδος καὶ Φιλονίλλης τῶν αὐταδέλφων.

Στίχοι.

Εἰρηνικῶς ὑπνωσαν εἰρήνης φίλοι,
Ἡ Φιλονίλλα Ζηναΐς τε αἱ δύο.

Ζηναΐς ἑνδεκάτῃ Φιλονίλλῃ σύνθανε κυδνή.

Αὗται ὑπῆρχον ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας, συγγενεῖς Παύλου τοῦ Ἀποστόλου· καὶ καταλιποῦσαι τὴν θρεψαμένην, καὶ τὴν ὑπαρξιν αὐτῶν ἀπαρνησάμεναι, τὴν ἰατρικὴν ἐν τῷ δοκεῖν μετερχόμεναι τέχνην, τῇ ἀληθείᾳ ἀποστολικὸν ἔργον ἐπλήρουν. Ἦρχοντο οὖν ἐν Δημητριάδι τῇ πόλει, καὶ ἐν τινι σπηλαίῳ εἰσελθοῦσαι, τὸν βίον διῆγον. Ἐκεῖσε δέ, ἢ μὲν Ζηναΐς, πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν θεραπεύουσα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, ἢ δὲ Φιλονίλλα, μακροτάταις νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις ἑαυτὴν ἐκδοῦσα, θαυμάσια πλεῖστα ἐπετέλει. Καὶ τῇ τῆς φύσεως ἀκολουθία δουλεύουσα, τῆς προσκαίρου ζωῆς ἀπανέστη.

Πράξεις τῆς ἁγίας Ζηναΐδος.

Φιλοσοφίας λόγον ἐρανίσαι βούλομαι, εἰς τὸ διεγείρειν τὸν νοῦν τῶν ἐντυγχανόντων, ὅτι οὐδὲν τὸ κωλῶν ἢ ἐμποδίζον τὸν τῆς σωφροσύνης, ἤγουν ἀσκήσεως, δρόμον ἐξανύειν. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις γυνὴ τις θεοσεβής, καὶ κατὰ πάντα ἁγιοπρεπής, ἣ ὄνομα Ζηναΐς. Αὕτη καταλείψασα τὰ ἑαυτῆς ἅπαντα, ἅμα καὶ τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν, ἐπορεύθη εἰς ὄρος κατὰ βορρᾶν χωρίου ἐπιλεγομένου Δημητριάς, κειμένου εἰς τὴν χώραν τῶν Ταρσέων. Κατῴκει δὲ ἐν σπηλαίῳ, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις καὶ χαμευνίαις τὸ ἑαυτῆς σῶμα καταστίζουσα, πυκναῖς δεήσεσιν ἐκλιπαροῦσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας καὶ καταλύσεως τῆς ἑλληνικῆς πλάνης. Προσέφερον δὲ αὐτῇ τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ τοὺς ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ἔτι δὲ καὶ βρέφη, ποικίλαις νόσοις κατεχόμενα, καὶ τοὺς κα-

ταβαρεῖς ἀλείφουσα ἐλαίῳ, ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπέλυεν, ὥστε θαυμάζειν ἅπαντας, ἐπὶ τοῖς γενομένοις μεγάλοις σημείοις ὑπὸ τῆς ἁγίας Ζηναΐδος. Καὶ μεγάλως δοξάζοντες τὸν Θεὸν ὑπέστρεφον ἐν εἰρήνῃ εἰς τοὺς ἰδίους οἴκους.

Ἄνδρες δὲ τινες θεοσεβεῖς καὶ τὸν βίον ἀκατάγνωστοι ἦσαν ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ· ὄνομα τῷ πρώτῳ Πάππας καὶ τῷ δευτέρῳ Πατέρας καὶ τῷ τρίτῳ Φιλοκύρις. Οὗτοι ἀκούσαντες περὶ τῆς ἁγίας Ζηναΐδος καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς γενομένων σημείων, θείῳ ζήλῳ φερόμενοι ἐπὶ τὴν συντυχίαν τῆς ἁγίας ἐπήγοντο· γνωρισθέντες δὲ μετ' αὐτῆς συνεχῶς ἐπορεύοντο καταμανθάνοντες τὸν τῆς ἀσκήσεως αὐτῆς πόνον· αὕτη δὲ κατὰ τὰ εἰωθότα, τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ ἀγρυπνίᾳ ἑαυτὴν καταστίζουσα, τὸν τῆς ἀσκήσεως ἦνυε δρόμον, μετὰ δακρύων ἰκετεύουσα τὸν Θεόν, ἐν ἀγνείᾳ τὸν ἑαυτῆς βίον διεξελθεῖν καὶ εἰρηνεῦσαι τὴν οἰκουμένην.

Κατανοήσαντες δὲ οἱ θεοσεβεῖς ἄνδρες τοὺς ἀγῶνας τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου καὶ ὀσίας Ζηναΐδος καὶ τὰ σημεία τὰ ὑπ' αὐτῆς γενόμενα, προσέτεσον αὐτῇ δεόμενοι πλησίον αὐτῆς ποιῆσαι τὴν ἑαυτῶν κατοίκησιν· ὁμοθυμαδὸν δέ, ταῖς προσευχαῖς καὶ ταῖς δεήσεσιν, τὸν τῆς ἀσκήσεως ἦνυον δρόμον καὶ ἐν ἐνὶ πνεύματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ἐν Κυρίῳ τὸ ἐν ἐφρόνουν· νυκτός τε γὰρ καὶ ἡμέρας τὰ τοῦ Θεοῦ λόγια ἐμελέτων καὶ διὰ πολλῶν πόνων καὶ δεήσεων τὰς ἰάσεις ἐπετέλουν. Μετὰ δὲ τινα χρόνον οἱ ὄντως θεοσεβεῖς ἄνδρες λέγουσιν τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ δούλῃ· Πορευθῶμεν εἰς τὰς ἐχομένας κώμας καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς καὶ κατασπεύρωμεν τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον ἐν ταῖς τῶν ἀνθρώπων ἀκοαῖς, ἵνα γνῶσι πάντες τὰς διὰ τῶν ἁγίων σου προσευχῶν γενομένας θεοσημεΐας. Αὐτῆς δὲ ἐξελεύσεως καὶ μετ' αὐτῆς πορευόμενοι, πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν διὰ τῶν ἁγίων αὐτῶν δεήσεων ἀπήλαυνον· ὁ δὲ πονηρὸς καὶ βάσκανος διάβολος, ὁ αἰεὶ τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει ἐμπόδιον γινόμενος εἰς τὸ σωθῆναι, εἰσῆλθεν ἐν τισιν ἀνδράσι τῶν περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον, καὶ συνεβουλεύσαντο, ὥστε κρατῆσαι τοὺς τοῦ Θεοῦ δούλους ἅμα τῇ Ζηναΐδι, ὡς δῆθεν ἐκ περιεργασίας τινὸς τὰς θεοσημεΐας ποιούντας, μὴ ὑπολαμβάνοντες διάγειν αὐτοὺς ὀρθῶς· ἐβούλοντο δέ, ὡς εἴρηται, κρατῆσαι αὐτούς, ὥστε παραδοῦναι τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος, ἐφ' ᾧ δίκας δοῦναι καὶ θῆσαι τοῖς μιανοῖς θεοῖς, ὡς καὶ αὐτοί.

Ἀκούσασα δὲ ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ δούλη τὴν ἐνέδραν, παραγίνεται πρὸς ἀνθρωπὸν τινα θεοσεβῆ καὶ, συμβουλευσαμένη μετὰ τῶν τοῦ Θεοῦ δούλων, λέγει αὐτοῖς· Τεκνία μου ποθεινότατα, ὁ καιρὸς χαλεπὸς ἐστίν. Δεῦτε ὑποχωρήσωμεν ἐκ τῶν τόπων τούτων καὶ πορευθῶμεν εἰς τοὺς ἰδίους τόπους, ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν πονηρῶν καὶ φαύλων ἀνθρώπων. Οἱ δὲ οὐχ ὑπήκουσαν τῇ συμβουλῇ αὐτῆς, ἀλλ' ὀρμήσαντες ἐπορεύθησαν πρὸς τὴν πόλιν Ταρσόν· ἢ δὲ μᾶλλον ἐζήτει

ἐρημον καὶ ἡσυχον τόπον διάγειν· πάντων δὲ παρακαλούντων καὶ αἰτούντων αὐτῆς τὰς ὁσίας εὐχάς, κλίνασα τὴν κεφαλὴν ἐπὶ ὥρας πολλάς, μετὰ δακρύων ἰκέτευε τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν λέγουσα· Ὁ Θεὸς ὁ πρὸ πάντων τῶν αἰώνων καὶ εἰς αἰῶνας διαμένων. Ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐξαποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἰώμενον πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν καὶ ἐξαιρούμενον ἐκ θανάτου, μετατιθέντα δὲ εἰς ζωὴν τοὺς πιστεύοντας εἰς αὐτόν, αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, δὸς τῇ δούλῃ σου, ἅμα δὲ τοῖς σοῖς δούλοις Πάππα, Πατέρα καὶ Φιλοκύριδι, ἐπὶ τῷ σῶ ὀνόματι πᾶσαν νόσον ἐκ τῶν σῶν πλασμάτων ἀπελαύνειν. Καὶ πάντων εἰπόντων Ἀμήν, μετὰ δακρύων ἀνεχώρησαν δοξάζοντες τὸν Θεόν· οἱ δὲ δούλοι τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθησαν εἰς τὸν τόπον, ὃν προέθεντο· ἡ δὲ ἅγια Ζηναῖς ἐπέστρεψεν ἐκ τοῦ κατὰ Βορρᾶν ἀγριδίου. Μετὰ ταῦτα, ἠνίκα ἦλθεν εἰς τὸν ἴδιον οἶκον, ἡσθένησε καὶ κλίνασα τὰ γόνατα μετὰ δακρύων προσήχετο, λέγουσα· Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν τοῦ δικαίου, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι πάντοτέ μου ἐπήκουσας, καὶ ἐν τοῖς ἀσθενοῦσι καὶ ἐν τοῖς ἐνεργουμένοις ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ἐν τε ἀνδράσι καὶ γυναῖξιν καὶ ἐν τοῖς καταβαρέσι καὶ ἐν τοῖς νηπίοις καὶ ἐν τοῖς κτήνεσι καὶ ἐν ἅπασιν. Καὶ νῦν, Δέσποτα φιλόανθρωπε, παράσχου μοι τὴν χάριν ταύτην διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ῥυσαί με ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν ἀνδρῶν καὶ σῶαν με διατήρησον μέχρι τέλους καὶ ἐξελοῦ με ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος. Καὶ εὐθέως ὀπτασία αὐτῇ γέγονε· καὶ ἤκουσε φωνῆς ἐξ οὐρανοῦ λεγούσης· Ἀνάστα, Ζηναῖς, εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου. Καὶ ἀναστᾶσα περιεπάτει δοξάζουσα τὸν Θεόν, ὅτι πάντα παρέσχεν αὐτῇ. Περιπατούσης δὲ αὐτῆς ἐπάτησεν ἄκανθαν ἐπὶ τὸν δεξιὸν πόδα καὶ ἐκάθησε λαβεῖν τὴν ἄκανθαν. Καὶ ἀναβλέψασα εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ προσευξάμενη τῷ Κυρίῳ, παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ.

Καὶ ἦν τις ἀνὴρ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς εὐλαβὴς καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, ὅστις καὶ ὑπῆντα αὐτῇ ἐρχομένη εἰς τὸν ἑαυτῆς οἶκον· ἐν δὲ τῷ βραδύναι αὐτήν, ἐξῆλθε κατὰ τὸ εἰωθὸς ὑπαντῆσαι αὐτῇ, καὶ εἶδε τὸ ἅγιον αὐτῆς λείψανον κείμενον καὶ ὑψωσε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἐβόησε λέγων· Ἐν τούτῳ ἔγνων ὅτι ὁ Θεὸς οὐκ ἀφείλε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ, Κυρία μου. Καὶ βαστάσας τὸ ἅγιον αὐτῆς λείψανον, ἔθηκεν ἐν τῷ καινῷ μνημείῳ τῷ ὄντι ἐν τῷ σπηλαίῳ αὐτῆς. Οὐ διέλιπε δὲ οὔτε τὴν φωταγωγίαν ποιῶν οὔτε θυμιῶν τὸ ὄσιον αὐτῆς λείψανον μέχρι τῆς αὐτοῦ τελευτῆς. Ἐγένετο δὲ κοιμηθῆναι τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον, καὶ οὐδεὶς ἔτι ἐθυμία, ὅτι ὁ τόπος ἐρημος ἦν καὶ καταφύγιον ὀνοκενταύρων, οἵτινες ἐβόσκον ἐκεῖ.

Ἐγένετο οὖν ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις ποιμένας βόσκειν ἐν τῷ τόπῳ, οὗ ἦν τὸ μνημεῖον τῆς ἁγίας Ζηναῖδος, καὶ ὄντων αὐτῶν ἐν τῷ τόπῳ ἐκεῖνῳ καὶ βοσκόντων ἐπορεύθη ἐν τῶν παιδίων ἐπὶ τὸ μνημεῖον τῆς ἁγίας καὶ καθήμενον παρὰ τοὺς πόδας τῆς ἁγίας ὑπνωσεν· ἀφυπνισθὲν δὲ τὸ παιδίον, ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἡσθένησε ἡμέρας τρεῖς. Καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ· Τίς ἐστὶν ἡ μαλακία ἢ συμβεβηκυῖά σοι, τέκνον; Καὶ εἶπε τὸ παιδίον· Πάτερ, ἀκήκοα παρὰ προβεβηκότων ἀνδρῶν, ὅτι ἐστὶ μνημεῖον κατὰ Βορρᾶν ἐπιλεγόμενον τῆς ἁγίας Ζηναῖδος, κάκει ἀπῆλθον. Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐκαθήμην καὶ ὑπνωσα ἐκεῖ, μαλακισθῆναι με. Ὁ δὲ πατὴρ τοῦ παιδίου, ἐγνωκὼς τοῦτο καὶ παραλαβὼν τὸν παῖδα καὶ πάντας τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ δῶρα πολλὰ καὶ ἀλεκτορίδα λευκὴν, ἐπορεύθη ἐν σπουδῇ ἐπὶ τὸν τόπον. Καὶ ὁ παῖς ἰδὼν, μᾶλλον δὲ ἐπιγνοὺς τὸν τόπον, δραμῶν προσεκύνησε καὶ παραχρῆμα ὑγίης ἐγένετο ἀπὸ τῆς νόσου, ἧς κατείχετο. Θεασάμενος δὲ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὸ γεγονός, προσεκύνησε μετὰ τῶν συνόντων αὐτῷ καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ μετὰ τοῦ παιδός, αἰνῶν καὶ εὐλογῶν τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσι τοῖς μεγάλοις θαυμασίοις τοῖς γενομένοις ὑπὸ τῆς δούλης τοῦ Θεοῦ.

Ἐτελειώθη δὲ ἡ ἅγια καὶ ὁσία Ζηναῖς τῇ ἐνδεκάτῃ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου εἰρήνης τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς τῶν ἁγίων γυναικῶν Ζηναῖδος καὶ Φιλονίλλης πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου.

Ῥδὴ ζ΄.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου, Σωτήρ, οὐχ
» ἤψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ
» τρεῖς ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ εὐλό-
» γουν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
» ρων ἡμῶν.

Τὴν μίανθεϊσαν, Ἄχραντε, ψυχὴν, ἁγίασον,
πάντοτε τοῦ δούλου σου, Ἀγνή, καὶ τοῦ νο-
δὸς δεινὰς αἰχμαλωσίας, καὶ καρδίας πώρωσιν, καὶ
τῶν δαιμόνων ὀρμάς, τάχος ἀφάνισον.

Νενεκρωμένον πάθει σαρκός, Πανάμωμε, ζώωσον τὸν νοῦν μου καὶ Θεῶ, τὰ ἀρεστὰ ἐπιτελεῖν ἐνίσχυσόν με· ἵνα μεγαλύνω σε, ἵνα δοξάζω αἰεὶ, τὴν ἀγαθότητά σου.

Νέκρωσόν μου, Δέσποινα ἀγνή, τὰ τῆς σαρκός πάθη, καὶ ψυχῆς μου ταπεινῆς ῥύπον, δεινὸν ἐναποσμήχουσα, Παρθένε, καὶ λογοθεσίου με τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Σοί, Παναγία ἄχραντε ἀγνή, οἱ δοῦλοί σου, πάντοτε ἡμέρας καὶ νυκτός, προσπίπτομεν συντετριμμένη διανοία, δυσωποῦντες λύτρωσιν, ἀμαρτημάτων εὐρεῖν, ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς.

Τῶν Ἁγίων Γυναικῶν.

Παῖδες Ἑβραίων.

Δόξαν ἀγήρω τῆς ῥεούσης, ἀντηλλάξαντο αἱ ὄσσαι προθύμως· ἦς τρυφῶσαι Χριστῶ, γηθόμεναι βοῶσιν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αστρα πολύφωτα ὀφθεῖσαι, ταῖς λαμπρότησι τῶν ἔργων δαδουχεῖτε, τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν, διδάσκουσαι τοῦ μέλλειν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι δεσμῶν τῆς ἀμαρτίας, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, Θεογεννητορ, καὶ ἀγάπη Θεοῦ, ὑπόζευξον τελεία, ἵνα πιστῶς δοξάζω σε, καὶ ὑμνῶ σε εἰς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου.

Ῥδὴ η΄.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐ φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατι-
» αἱ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε ἱερεῖς,
» δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερ-
» υψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος, ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς· ὄν
αἴτησαι, Πάναγνε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, ψυχῆς

θανατῶσαι, καὶ ζωῶσαι αὐτήν, νεκρωθεῖσαν πάλαι, κακίστη ἀμαρτία.

Ιάσω τὸ σύντριμμα, Ἀδὰμ τοῦ χοϊκοῦ, Σωτήρα
Κυήσασα, Πανάχραντε, Θεόν· αὐτὸν ἐκ-
δυσώπει, τὰς πληγὰς τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θεραπεῦσαι,
ἀνίατα νοσοῦσης.

Ανάστησον κείμενον, εἰς βάθη με κακῶν·
τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με, πολέμησον ἐ-
χθρούς· τρωθέντα ἀτόποις, ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν,
Ἄγνή, μὴ παρίδης, ἀλλ’ οἴκτειρον καὶ σῶσον.

Ιάτρευσον, Ἄχραντε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, καρ-
δίας κυήσασα, τῶν πάντων Ἰατρόν· καὶ τῆς
τῶν Δικαίων δεῖξον μέτοχον, Παρθένε, μερίδος,
Χριστὸν ἐκδυσωποῦσα.

Τῶν Ἁγίων Γυναικῶν.

Νικηταὶ τυράννου.

Λογισμῶ, Παρθένοι, πάθη ὑπετάξατε τῆς
ἀλογίας, καὶ Νυμφίω Λόγω, νοητῶς συνή-
φθητε ἀναβοῶσαι· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Σταυρωθεῖσαι κόσμῳ, καὶ τῷ θείῳ ἔρωτι κα-
τατρωθεῖσαι, γεύσει ἐνηδόνῳ, τὸν τὴν Εὐαν
τρώσαντα τῆς ἐγκρατείας, ἱεραὶ Παρθένοι, βέλε-
σιν ἐτρώσατε, ἀνυμνολογοῦσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ηθεὸν τεκοῦσα, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου σε-
σαρκωμένον, τὰς Παρθένοὺς πάσας, ἐπε-
σπάσω, ἄχραντε Παρθενομητορ, σὺν αὐταῖς βο-
ῶσα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύ-
ριον.

Τῆς Θεοτόκου.

Ῥδὴ θ΄.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ἧ ὁ πάντων Δε-
» σπότης, ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ πόκον

» κατῆλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γενόμενος ἄν-
 » θρωπος ὁ ἄναρχος, μεγαλύνωμεν πάντες, ὡς
 » Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἄγνην.

Φιλαμαρτήμων ὑπάρχων, ἐν ἀμελείᾳ διάγω,
 καὶ τὸ κριτήριον, Ἄγνη, τὸ ἀδέκαστον τρέ-
 μω, ἐν ᾧ με τήρησον ταῖς σαῖς, ἀγίαις δεήσεσι,
 Θεόνυμφε, ἀκατάκριτον, ὅπως ὡς προστάτιν μα-
 καρίζω σε ἀεὶ.

Φρίττω τὸ βῆμα, Παρθένε, καὶ τὸ ἀλάθητον
 ὄμμα τοῦ σοῦ Υἱοῦ, πράξεις αἰσχροῦς, ἐπι-
 γῆς ἐκτελέσας· καὶ διὰ τοῦτό σοι βοῶ· Πανεύ-
 σπλαγχνε Δέσποινα, βοήθει μοι, καὶ τῆς τότε
 ἀνάγκης, ἐξελοῦ με καὶ διάσωσον, Ἄγνη.

Ως φοβερὰ ἡ ἡμέρα τῆς ἐξετάσεως, Κόρη! ὡς
 ἡ ἀπόφασις φρικτὴ! ὡς δεινὴ ἡ αἰσχύνη! τίς
 ὑποστήσεται λοιπόν; πανάχραντε Δέσποινα, ἐλέ-
 ησον, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ πρὸ τέλους δός
 μοι ἄφεσιν, Ἄγνη.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον, ἐσκοτισμένον με
 πάσαις, ταῖς προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ, καὶ
 κακίαις ἀπάσαις, καὶ παροργίζοντα Θεόν, Πανά-
 μωμε, φώτισον, ὀδηγοῦσα πρὸς καλὰς ἐργασίας,
 ὡς αἰτία οὔσα πάντων τῶν καλῶν.

Τῶν Ἁγίων Γυναικῶν.

Κυρίως Θεοτόκον.

Ωραῖαι τοῦ Δεσπότη, εὐλαλοὶ τρυγόνες, καὶ
 χελιδόνες φανεῖσαι, Φιλόσεμνοι, πρὸς κα-
 λῖας οὐρανίους μετεβιβάσθητε.

Συνήφθητε ταῖς ἄνω, νῦν χοροστασίαις, καὶ
 ἐκλεκτῶν πανηγύρει εὐφραίνεσθε, ὑπὲρ ἡ-
 μῶν δυσωποῦσαι τὸν Φιλοικτίρμονα.

Η μνήμη ἡ φωσφόρος, νῦν ἡ ὑμετέρα, καθά-
 περ ἥλιος οὕτως ἀνέτειλε, τὰς τῶν πιστῶν
 διανοίας καταφαιδρύνουσα.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οὔσα δοχεῖον, φώτισον, Παρθένε, τὴν
 σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσιν, ὅ-
 πως ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἀεὶ δοξάζω σε.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῆς Ζηναΐδος μνήμη, καὶ Φιλονίλλης ἀδελ-
 φῆς, τῶν Κισσονέργων τὰ πλήθη, πρὸς εὐ-
 ωχίαν συγκαλεῖ· Δεῦτε κορέσθητε πάντες, πνευ-
 ματικῆς εὐφροσύνης.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ελπίς τῶν ἀπηλπισμένων, καταφυγὴ Χρι-
 στιανῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, τῶν θλιβομέ-
 νων ἡ χαρὰ, ἐκ πάσης θλίψεως ρῦσαι, τοὺς ἀναξί-
 οὺς σου δούλους.

Εἰς τοὺς Α Ἰ ν ο υ ς .

Ἴστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
 Προσόμοια.

Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Τρωθεῖσαι τῷ ἔρωτι, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγαπή-
 σεως, Ζηναῖς πανεύφημε, μετὰ Φιλονίλλης
 τε, πράξεις φιλανθρώπους εἰργάσθητε πᾶσι, καὶ
 σωτηρίας τὴν ὁδόν, προθύμως ἐκηρύξατε, ὅσταν
 διὸ ὑμᾶς ἀνέδειξεν, εἰς φωτεινότατον θάλαμον,
 Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν
 ἡμῶν.

Εκ Ταρσοῦ προήλθατε, Δημητριάδι ἐλάμψα-
 τε, Ζηναῖς πανόλβιε, μετὰ ἀυταδέλφου σου,
 σεμνῆς Φιλονίλλης· πράξεις ἀγάπης, κατεφωτί-
 σατε ψυχὰς, ἀσθενείας πάσας ἰώμεναι διὸ ὑμᾶς

γεραίρομεν, ἐπικαλούμενοι ἴασιν, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες, τὸν ὑμᾶς θαυμαστώσαντα.

Αγάπης ἐντάλματα, τοῦ Λυτρωτοῦ ἀναπλάττουσαι, Ζηναΐς, Φιλονίλλα τε, τὰς νόσους ἰώμεναι, λογικοὺς ἀνθρώπους, εἰς τὴν Χριστοῦ γνῶσιν, τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν, ἐπαιδαγόγησαν καὶ ἐφώτισαν· διὸ καὶ καθ' ὁμοίωσιν, εὐθυποροῦσαι, ἀοίδιμοι, τῶν ἰάσεων χάρισμα, τοῦ Θεοῦ ἐκοσμήθητε.

Πηγὴ ἀναψύξεως, πνευματικῆς ἢ σεβάσμιος, ἑορτὴ ἐξανέτειλε, τὴν Κύπρον φωτίζουσα, θεΐαις εὐλογίαις, σεπτῆς Ζηναΐδος, καὶ Φιλονίλλης ἀδελφῆς, τὰς ἰωμένας πάντας τοῖς θαύμασι διὸ αὐτὰς δοξάζομεν, ὡς πρεσβευούσας ἀείποτε, τῷ Κυρίῳ θερμότατα, ἰαθῆναι νοσήματα.

Δόξα... Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε τῶν πιστῶν ἢ ὁμήγουρις, δεῦτε τῶν Κυπρίων χορεΐαι, ἄσμασιν ἐγκωμίων στέψωμεν, τὴν ἀεισέβαστον δυάδα τῶν Ἱερῶν Γυναικῶν, τὰ θεσπέσια ἄνθη, Ταρσοῦ τὰ βλαστήματα, τὰς αὐταδέλφους καὶ συγγενεῖς, οὐρανοβάμονος Παύλου, τὴν Ζηναΐδα, σὺν αὐτῇ τὴν Φιλονίλλαν, Κισσόνεργας τὸ καύχημα, πάντων Παφίων ἀντίληψιν· αὗται πρεσβεύουσιν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων Γυναικῶν ᾠδὴ γ΄ καὶ ς΄.

Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄. (Ψαλμὸς ιε΄).

Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Προωράμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ιβ΄ 27 - ιγ΄ 8).

(Ζῆται εἰς τὴν 1ην Νοεμβρίου).

Αδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους.

Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεῦτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες ἀπόστολοι; Μὴ πάντες προφῆται; Μὴ πάντες διδάσκαλοι; Μὴ πάντες δυνάμεις; Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; Μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; Μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι.

Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἢ ἡχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι. Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

(Κεφ. ι' 1, 5-8).

(Ζήτει Εὐαγγέλιον Λειτουργίας 1ης Νοεμβρίου).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν.

Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ

εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἄλληλοῦϊα.

ΠΗΓΑΙ ΚΑΙ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ

1. Πηγαί.

α) Έντυποι εκδόσεις.

1) ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 11.

ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ ΜΗΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ ΖΗΝΑΪΔΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΝΙΛΛΑΣ ΤΩΝ ΑΥΤΑΔΕΛΦΩΝ. (sic)

ἄ. ἔ. 0,123x0,183. Σσ. 1-11.

Ἀνήκει εἰς ἰ. ν. Μεταμορφώσεως Σωτήρος Χριστοῦ Κισσόνεργας Πάφου.

2) Ἰωάννου Π. Τσικνοπούλου, Ἀκολουθία Ζηναΐδας καὶ Φιλονίλλας τῶν αὐταδελφῶν, ἐν «Κυπριακαὶ Σπουδαί», τόμ. XXVIII, 1964, σσ. 263-280, ἐπὶ τῇ βάσει ἐκδόσεως γενομένης ἐν Σμύρνη, ἄ.ἔ. (βλ. Ἰωάννου Π. Τσικνοπούλου, Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας Πάφου, Λευκωσία 1971, σ. 175). Ἀνατύπωσις ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Κυπριακαὶ Σπουδαί», τόμ. ΚΗ' (1964), Ἐν Λευκωσίᾳ 1964.

3) Ἀνθολόγιον σὺν Θεῷ ἀγίῳ, περιέχον τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ, ἤτοι τῶν Δεσποτικῶν, καὶ Θεομητορικῶν Ἑορτῶν, καὶ τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων. Ἐτι δὲ καὶ τὰς ἀπλᾶς εἰς Προφήτας, Ἀποστόλους, Μάρτυρας, Ἱερομάρτυρας, Ἱεράρχας, Ὀσίους, καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀγίους, ἀνηκούσας ἀνευδεῶς Ἀκολουθίας. Ἐνετίησιν ἐν ἔτει 1788. Ἀκολουθία εἰς Ὀσίαν Γυναῖκα, σσ. 535-536, Στιχηρὰ προσόμοια εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κανὼν. Ἀκολουθία εἰς Ὀσίαν Γυναῖκα σσ. 533-535, Στιχηρὰ προσόμοια εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, καὶ κάθισμα μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν κανόνος.

4) Ἀκολουθία Μακρίνης ἀδελφῆς Μ. Βασιλείου, Ἰουλίου 19, Κάθισμα μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν κανόνος, Μηναιὼν Ἰουλίου, Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 1974, σ. 19.

5) Ἀκολουθία Μαρίνης μεγαλομάρτυρος, Ἰουλίου 17, δ' στιχηρὸν ἰδιόμελον Λιτῆς, Μηναιὼν Ἰουλίου, 1974, σ. 88.

6) Ἀκολουθία ἀγίας Φωτεινῆς τῆς Κυπρίας, Αὐγούστου 2, ε' στιχηρὸν ἰδιόμελον Λιτῆς, Λεμεσός 1992, σ. 5.

7) Ἀκολουθία Ἀνδρονίκου καὶ Ἀθανασίας ὁσίων, Ὀκτωβρίου 9, β' στιχηρὸν προσόμοιον εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Μηναιὼν Ὀκτωβρίου, 1980, σ. 45.

8) Ἀκολουθία Ἰακώβου Ἀλφαίου ἀποστόλου, Ὀκτωβρίου 9, δοξαστικὸν ἀποστίχων Ἑσπερινοῦ καὶ Θεοτο-

κίον α' ᾠδῆς κανόνος, Μηναιὼν Ὀκτωβρίου, 1980, σ. 46.

9) Ἀκολουθία Δέκα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ, Δεκεμβρίου 23, Ἀπολυτίκιον, Μηναιὼν Δεκεμβρίου, 1989, σ. 168.

10) Ἀκολουθία ὁσίας Ξένης, Ἰανουαρίου 24, Θεοτοκίον καθίσματος μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, Μηναιὼν Ἰανουαρίου, 1989, σ. 199.

11) Ἀκολουθία Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμφοδώρας μαρτύρων, Σεπτεμβρίου 10, Κοντάκιον, Μηναιὼν Σεπτεμβρίου, 1959, σ. 77.

12) Ἀκολουθία Θεοδώρας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Σεπτεμβρίου 11, α' τροπάριον α' ᾠδῆς κανόνος, Μηναιὼν Σεπτεμβρίου 1959, σ. 77.

13) Ἀκολουθία Ἀνδρέου Ἀποστόλου, Νοεμβρίου 30, Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, Μηναιὼν Νοεμβρίου, 1981, σσ. 213-224.

14) Ἀκολουθία Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, Δεκεμβρίου 4, Κάθισμα καὶ Θεοτοκίον μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν κανόνος, Μηναιὼν Δεκεμβρίου, 1989, σ. 19.

15) Ἀκολουθία Σωσιπάτρου καὶ Ἰάσονος ἀποστόλων, Ἀπριλίου 29, Κοντάκιον, Οἶκος, Ἐξαποστειλάριον, Μηναιὼν Ἀπριλίου, 1981, σσ. 115-116, 117.

16) Ἀκολουθία Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου, Ἰανουαρίου 28, Θεοτοκίον Ἐξαποστειλαρίου, Μηναιὼν Ἰανουαρίου, 1989, σ. 234.

17) Ἀκολουθία Δομνίκης ὁσίας, Ἰανουαρίου 8, β', α', γ' στιχηρὰ προσόμοια εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Μηναιὼν Ἰανουαρίου, 1989, σ. 94.

18) Ἀκολουθία Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μαρτύρων, Ὀκτωβρίου 10, α' στιχηρὸν προσόμοιον εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Μηναιὼν Ὀκτωβρίου, 1980, σ. 52.

19) Ἀκολουθία Κυρίλλου καὶ Ἀθανασίου, Ἰανουαρίου 18, δοξαστικὸν αἰνῶν, Μηναιὼν Ἰανουαρίου, 1989, σ. 163.

β) Βίοι - Συναξάρια.

1) Πράξεις τῆς ἀγίας Ζηναΐδος, συγγραφέως ἀνωνύμου, ἐκ τοῦ κώδικος Μς τοῦ Βατικανοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 866, Acta Sanctorum, Octobris, tomus V, (1786), σσ. 505-509, 3^a ed. ibid. Ἀντεγράφη καὶ διωρθώθη ὑπὸ τοῦ φιλολόγου κ. Ἀνδρέου Β. Βαρνάβα καὶ δημοσιεύεται εἰς τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν. Αἱ Πράξεις τῆς ἀγίας Ζηναΐδος διασώζονται καὶ εἰς τὸν Παρισινὸν κώδικα ἁρ. 1468. (βλ. F. Halkin,

Novum auctarium Bibliothecae Hagiographicae Graecae, Βρυξέλλαι 1984, σ. 215).

2) H. Delehay, Synaxarium Ecclesiae Constantinopolitanae e codice Sirmundiano, Propylaeum ad Acta Sanctorum Novembri, Βρυξέλλαι 1902, σσ. 129, 130.

3) Βασιλείου Γεωργιάδου, Μητροπολίτου Ἀγχιάλου, Μηνολόγιον Εὐαγγελιαρίου τῆς Θ΄ ἑκατονταετηρίδος, ἐν «Νέα Σιών», τόμ. 7ος, 1908, σ. 15.

4) Χαριλάου Ἰ. Παπαϊωάννου, Τὸ 2215^ε χειρόγραφον τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ἐν τῇ Μητροπόλει Κιτίου τῆς Κύπρου. Ἐν Ἀθήναις 1923, Τὸ Συναξάριον σ. 101.

5) Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Συναξαριστῆς τῶν δώδεκα μηνῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ, τόμ. Α΄, Ἀθήνησι 1868, σσ. 120-121.

6) Κωνσταντίνου Χρ. Δουκάκη, Μέγας Συναξαριστῆς, Ὀκτώβριος, Ἐν Ἀθήναις 1895, σσ. 137-138.

7) Σωφρονίου Εὐστρατιάδου, πρ. Λεοντοπόλεως, Ἀγιολόγιον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, 1935, Ἔκδοσις Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, σ. 162.

8) Γεωργίου Γρατσέα, Ζηναῖς ὁσία, ἐν «Θρησκευτικῇ καὶ Ἠθικῇ Ἐγκυκλοπαιδείᾳ», τόμ. 5ος, σ. 1223.

9) Μηναῖον Ὀκτωβρίου, Ἔκδοσις Ἐνετίας, πρὸ τῆς διορθώσεως Βαρθολομαίου Κουτλουμουσιανοῦ. σ. 67.

10) Μηναῖον τοῦ Ὀκτωβρίου, Ἔκδοσις Μιχαὴλ Σαλιβέρου, Ἀθήναι, ἄ.ἔ., σ. 81.

11) Μηναῖον τοῦ Ὀκτωβρίου, Ἔκδοσις Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἐν Ἀθήναις 1980, σ. 61.

12) Παπασταύρου Παπαγαθαγγέλου, Μορφὲς ποῦ ἄγιασαν τὴν Κύπρο, δ΄ ἔκδοσις, Λευκωσία 1988, σσ. 75-80.

13) Ἀνδρέου Βαρνάβα, Οἱ Ἅγιοι ποῦ γεννήθηκαν ἢ συνδέθηκαν μὲ τὴν Κύπρο στὰ χρόνια τῶν Ἀποστόλων, ἐν «Ὀρθόδοξη Μαρτυρία» ἀρ. 36, Χειμῶνας 1992, σσ. 51-52.

2. Βοηθήματα.

α) Ταρσὸς τῆς Κιλικίας.

1) Π.Ν. Τρεμπέλα, Ὑπόμνημα εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, Ἀθήναι 1955, σσ. 306, 579-580.

2) Joseph Holzner, Παῦλος, μετάφρασις ἀρχμ. Ἱερωνύ-

μου Ἰ. Κοτσώνη, Ἀθήναι 1948, σσ. 17-30, 74-84.

β) Συγγενεῖς - συμπατριῶται Ἀποστόλου Παύλου.

1) Π.Ν. Τρεμπέλα, Ὑπόμνημα εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, Ἀθήναι 1955, σ. 603 υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου.

2) Π.Ν. Τρεμπέλα, Ὑπόμνημα εἰς τὰς Ἐπιστολάς τῆς Καινῆς Διαθήκης, τόμ. Α΄, Ἐπιστολαὶ πρὸς Ῥωμαίους - Β΄ πρὸς Κορινθίους, Ἀθήναι 1956, σ. 221 Ῥωμαίους ις΄ 7, Ἀνδρόνικος καὶ Ἰουνίας, Ῥωμαίους ις΄ 11, Ἡρωδίων, σ. 225 Ῥωμαίους ις΄ 21, Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος. Οἱ ἀπόστολοι Ἀνδρόνικος καὶ Ἰουνίας τιμῶνται τὴν 17ην Μαΐου, ὁ Ἡρωδίων τὴν 28ην Μαρτίου, καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος τὴν 29ην Ἀπριλίου.

γ) Κισσόνεργα Πάφου.

1) Σίμου Μενάρδου, Τοπωνυμικὸν τῆς Κύπρου, Ἔκδοσις Κέντρου Ἐπιστημονικῶν Ἐρευνῶν, Λευκωσία 1970, σσ. 45, 48.

2) Ἀθηνᾶς Ταρσούλη, Κύπρος, τόμ. Α΄, Ἀθήναι 1955, σ. 354.

3) Ἰωάννου Π. Τσικνοπούλλου, Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας Πάφου, Λευκωσία 1971, Ἱεροὶ ναοί: σ. 139 Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Χριστοῦ, σσ. 174-175, 206 Ζηναῖδος καὶ Φιλονίλλης, σ. 208 Κόνωνος.

δ) Ἡ τιμὴ τῶν ἁγίων Γυναικῶν ἐν Κισσόνεργα.

1) Rupert Gunnis, Historic Cyprus, Λονδῖνον 1947, σ. 272.

2) Ν. Κυριαζῆ, Ἅγιοι ἐν Κύπρῳ καὶ οἱ ναοὶ των, ἐν «Ἀγάπη», Λευκωσία, Ἰανουάριος 1946, Ἔτος Γ΄, τεύχος 17, σ. 22.

3) Ἰωάννου Π. Τσικνοπούλλου, Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας Πάφου, Λευκωσία 1971, σσ. 174-175, 206.

4) Ἱερᾶς Μονῆς Σταυροβουνίου, Ἀσματικὴ ἀκολουθία τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων, Κύπρος 1988, σσ. 124, 139.

5) Ὁ συντάξας τὴν νέαν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων Γυναικῶν Θεοχάρης Ε. Σχίζας θεωρεῖ ὅτι ἡ ἀπομνηστικὴ τῆς ἐν Κύπρῳ δράσεως αὐτῶν δὲν στηρίζεται εἰς τὰς πηγὰς, ἡ δὲ τιμὴ αὐτῶν ἐν Κισσόνεργα ὀφείλεται εἰς μεταφορὰν αὐτῆς ἐκ τῆς Κιλικίας, μετὰ τῆς ὁποίας ἡ Κύπρος εἶχε στενὰς σχέσεις.

